

اولیگومنوره در دختران دبیرستانی بابل، ۱۳۸۰-۸۱

دکتر مهتاب زینال زاده^{*}، دکتر مریم جوادیان^۱، دکتر محمود حاجی احمدی^۲، فرشته هدایتی^۳

۱- استادیار گروه زنان و زایمان دانشگاه علوم پزشکی بابل ۲- عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی بابل ۳- پزشک عمومی

سابقه و هدف: قاعده‌گی طبیعی در نتیجه ریزش دوره ای آندومتر ترشحی رحم ایجاد می‌گردد و اختلال عملکرد قاعدگی از جمله اولیگومنوره از شایعترین مشکلات بالینی در بیماریهای زنان است. اولیگومنوره در سالهای اول منارک طبیعی می‌باشد، ولی در صورت تداوم آن بیماری زمینه ای دیگری را باید در نظر داشت. این مطالعه بمنظور تعیین فراوانی نسبی ایگومنوره و فاکتورهای مرتبط با آن در دختران دبیرستانی شهر بابل صورت گرفته است.

مواد و روشها: این مطالعه توصیفی - تحلیلی و مقطعی بر روی ۸۰۰ دختر دبیرستانی ۱۴-۱۹ ساله شهر بابل در سال تحصیلی ۸۰-۸۱ انجام شد. اطلاعات از طریق پرسشنامه، شامل سئوالاتی راجع به قد، وزن، سن منارک، وجود موهای زائد، آکنه و ... که در اختیار دانش آموزان قرار می‌گرفت جمع آوری گردید. سپس داده‌ها با استفاده از آزمون آماری chi-square تجزیه و تحلیل و $p < 0.05$ معنی دار تلقی شد.

یافته‌ها: در این مطالعه میانگین سن افراد 16.85 ± 2.5 و فراوانی نسبی ایگومنوره ۴٪ و قاعده‌گی نرمال ۶۴٪ است. همین فراوانی نسبی هیرسوتیسم در گروه ایگومنوره $47/3\%$ در مقایسه با گروه نرمال $24/3\%$ بوده است سابقه فامیلی ایگومنوره در گروه ایگومنوره 45.8% در مقایسه با 32% در گروه نرمال 32% بوده است. در همه موارد اختلاف معنی داری بین دو گروه وجود داشت.

نتیجه‌گیری: با توجه به این که هیرسوتیسم، آکنه و دیگر مواردی که حاکی از آندروژن بالا می‌باشد، در این گروه شایع بوده لذا بررسیهای دقیق تری جهت کشف علت ایجاد ایگومنوره در این سنین و شروع اقدامات درمانی سریع تر لازم می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: اولیگومنوره، دختران دبیرستانی، منارک، هیرسوتیسم، آکنه.

مقدمه

تمداوم و یا بروز پس از چندین دوره قاعده‌گی طبیعی، باید بیماری زمینه ای دیگری مدنظر قرار گیرد. بیشترین میزان سیکل های بدون تخمک گذاری و نامنظم در سنین زیر ۲۰ سال و بالای ۴۰ سال است(۱). تغییر در طول مدت دوره های قاعده‌گی ناشی از تفاوت در طول مدت فاز فولیکولار (متوسط ۱۴ روز) می باشد(۲). سیکل های

ایگومنوره یکی از شایعترین مشکلات بالینی در بیماریهای زنان است که در آن فواصل بین سیکل ها بیشتر از ۳۵ روز یا در کل تعداد سیکل ها در یک سال کمتر از ۸ بار می باشد، ایگومنوره در سال های اول بعد از منارک یک وضعیت طبیعی است اما صورت

یافته‌ها

در محدوده سنی افراد مورد مطالعه ۱۴-۱۹ سال با میانگین سنی $۱۶/۹ \pm ۲/۵$ بوده است. تعداد افراد مبتلا به الیگومونوره ۲۰۳ نفر (%۲۵/۴) و با قاعده‌گی نرمال ۵۹۷ نفر (%۷۶/۶) بوده است. میانگین سن منارک در دختران دبیرستانی $۱۳/۳ \pm ۳/۳$ بوده است. میانگین سن منارک در افراد با الیگومونوره $۱۳/۴ \pm ۲/۲$ و در افراد نرمال نداشت. میانگین سن افراد الیگومونوره $۱۶/۸ \pm ۹/۹$ و در افراد الیگومونوره $۱۶/۸ \pm ۲/۸$ بوده، همچنین میانگین سن ژنیکولوژیک در افراد الیگومونوره $۳/۳۹ \pm ۲/۳۷$ و در گروه نرمال $۳/۵۴ \pm ۴/۵۶$ بوده است که در هر دو مورد اختلاف معنی دار وجود نداشت.

میانگین فاصله بین دو سیکل در افراد نرمال $۲۹/۵ \pm ۳/۹$ و در افراد الیگومونوره $۴۲/۹ \pm ۸/۲$ می باشد. همچنین میانگین روزهای خونریزی در افراد نرمال $۶/۴ \pm ۱/۲$ می باشد. میانگین وزن در افراد الیگومونوره $۵۵/۹۲ \pm ۸/۲۲$ و در گروه نرمال $۵۳/۴۹ \pm ۷/۵۲$ بوده و این اختلاف از نظر آماری معنی دار است ($p < 0.0001$). میانگین BMI در افراد الیگومونوره $۲۱/۸۱ \pm ۲/۸$ و در افراد نرمال $۲۰/۸۶ \pm ۲/۷۳$ می باشد و این تفاوت از نظر آماری معنی دار بوده است ($p < 0.0001$). فراوانی نسبی افراد لاغر، طبیعی، وزن بالا و چاق در دو گروه الیگومونوره و نرمال نیز بررسی شد (جدول ۱). فروانی نسبی هیرسوتیسم در افراد الیگومونوره $۴۷/۳\%$ (۹۶ نفر) و در مقایسه با گروه نرمال $۲۴/۳\%$ بوده است. بنابراین اختلاف معنی داری بین وجود هیرسوتیسم در دو گروه الیگومونوره و نرمال وجود دارد ($p = 0.0001$).

جدول ۱. توزیع فراوانی افراد لاغر، طبیعی، وزن بالا و چاق (براساس BMI) در دو گروه الیگومونوره و نرمال در دختران دبیرستانی بابل، سال تحصیلی ۱۳۸۰-۸۱

تعداد(%)	نرمال	الیگومونوره	جمع	گروه
تعداد(%)	تعداد(%)	تعداد(%)	تعداد(%)	
(۳۶/۶)۲۹۳	(۲۹/۱)۵۹	(۳۹/۲)۲۳۴	<۲۰	لاغر
(۵۵/۸)۴۴۶	(۵۸/۱)۱۱۸	(۵۴/۹)۳۲۸	۲۰-۲۵	طبیعی
(۷/۳)۵۸	(۱۲/۳)۲۵	(۵/۵)۳۳	۲۵-۳۰	وزن بالا

کمتر از ۶ هفته به عنوان دوره منظم و طولانی تر از ۶ هفته به هزینه انجام این پژوهش در قالب طرح تحقیقاتی شماره ۱۳۸۰۱۷ از اعتبارات معنومند پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی بابل تأمین شده است.

عنوان دوره نامنظم در نظر گرفته می شود، همچنین سیکل های قاعدگی با افزایش سن کوتاهتر شده و نظم بیشتری می یابند (۳). مهم ترین علت الیگومونوره اختلالات هورمونی مثل عدم تخمک گذاری می باشد. بیماری های همراه با افزایش آندروژن ها مانند سندرم تحمانان پلی کیستیک (PCO)، هیپرپرولاکتینمی، اختلال تیروئید و ... می تواند منجر به الیگومونوره و علائم همراه دیگری مانند هیرسوتیسم و آکنه شوند (۱). این افراد ممکن است کاهش باروری داشته و با نازائی مراجعه کنند. حتی اختلالات خفیف آندروژن نیز مداخلات درمانی را می طلبد. از آنجا که این اختلالات می توانند در آینده عامل خطری برای ابتلاء به دیابت، کانسر آندومتر و پستان و بیماری عروق کرونر قلب و بیماری عروقی مغز باشند (۲)، شناسائی این افراد و تعیین شیوع آن در منطقه از اهمیت خاصی برخوردار است. اهمیت این موضوع و شناسائی هر چه سریع تر این گونه اختلالات در افراد و شروع اقدامات پیشگیری و درمانی سریع تر، انگیزه شد تا این مطالعه بر روی دختران دبیرستانی شهر بابل انجام شود. با توجه به این که شیوع الیگومونوره مشخص نمی باشد این مطالعه می تواند مبنای برای تعیین شیوع الیگومونوره در جامعه باشد.

مواد و روشها

این مطالعه توصیفی - تحلیلی و مقطعی که به روش نمونه گیری خوشه ای تصادفی بروی ۸۰۰ نفر از دختران دبیرستانی ۱۴-۱۹ ساله شهر بابل در سال ۱۳۸۰-۸۱ انجام گرفت. ابتدا شهر بابل با مرزبندی تقریبی به چهار منطقه شمال، جنوب، شرق و غرب تقسیم شد. با نمونه گیری خوشه ای تصادفی بعد از توضیح در خصوص اهداف این پژوهش، پرسشنامه تنظیم شده بین افراد توزیع گردید. بعد از تکمیل پرسشنامه، اطلاعات با استفاده از نرم افزار آماری SPSS و آزمون t-test و chi-square تجزیه و تحلیل و $p < 0.05$ معنی دار تلقی شد.

در این مطالعه با مقایسه ای که بر اساس BMI افراد به عمل آمد، افراد با وزن بالا در گروه نرمال ۵/۵٪ و در گروه ایگومنوره ۱۲/۳٪ و افراد چاق در گروه نرمال ۰/۳٪ و در گروه ایگومنوره ۴٪ بوده است. به طوری که مشاهده می شود افراد ایگومنوره همواره از BMI بالاتری برخوردار بوده اند. بنابراین وابستگی بین BMI و ایگومنوره وجود دارد و از نظر آماری معنی دار است ($P=0.003$).^(۳)

در مطالعه ای که سرملی و همکارانش (۲۰۰۲) بر روی ۱۹ دختر ۱۶-۱۸ ساله با ایگومنوره انجام دادند، وجود BMI بالا را در آنها ثابت کردند.^(۹) از آنجا که چاقی سطوح اندروژنی را افزایش می دهد، غالباً با PCO و ایگومنوره همراه است^(۳) و می تواند توجیه کننده نتایج بالا باشد. به نظر می رسد وجود سیکل های قاعدگی نامنظم و طولانی در افراد درجه یک فامیل زمینه ژنتیکی نیز داشته باشد. بنابراین علت مشترکی برای بروز ایگومنوره در افراد فامیل می تواند مطرح باشد. در مطالعه ای که دکتر آدامز و همکارانش (۱۹۸۶)^(۱۰) بر روی ۱۷۳ زن که با یک تابلوی بالینی آندوکرینولوژیک هیرسوتیسم یا عدم تخمک گذاری تظاهر می یافتدند انجام دادند، وجود ایگومنوره را در ۸۷٪ از زنان دارای هیرسوتیسم نشان دادند^(۱۰). بنابراین ایگومنوره با هیرسوتیسم در ارتباط است. در واقع فاکتورهای آندروژنی که مسبب هیرسوتیسم می باشند می توانند ناشی از عدم تخمک گذاری باشند و خود منجر به سیکل های قاعدگی طولانی و ایگومنوره گردند. نتایج مطالعه ما هم تائید کننده این مطلب می باشد. همچنین در مطالعه ای که Hasianki و همکارانش بر روی ۴۴ زن ۳۸-۱۴ ساله انجام دادند، بیان کردند خانم های مبتلا به ایگومنوره و هیرسوتیسم نسبت به خانم هایی که قاعدگی نرمال و هیرسوتیسم دارند تستوسترون آزاد بیولوژیک بالاتری دارند. همچنین نشان دادند که افراد مبتلا به ایگومنوره و آکنه تستوسترون آزاد بیولوژیک بالاتری نسبت به افراد با آکنه با قاعدگی طبیعی دارند.^(۱۱) بنابراین افزایش آندروژن های خون به هر دلیلی می تواند منجر به ایگومنوره و بروز آکنه گردد و این افزایش در افراد ایگومنوره بیشتر است.

> چاق	۰/۳(۲)	۰/۵(۱)	۰/۴(۳)
جمع	(۱۰۰)۵۹۷	(۱۰۰)۲۰۳	(۱۰۰)۸۰۰
p=۰/۰۰۳			

فراوانی نسبی سابقه فامیلی سیکل های قاعدگی طولانی در گروه ایگومنوره ۴۵/۸٪ (۹۳ نفر از ۲۰۳) در مقایسه با گروه نرمال ۳۲٪ (۱۹۱ نفر از ۵۹۷ نفر) بوده و این اختلاف از نظر آماری معنی دار است ($p<0.0001$). همچنین فراوانی نسبی آکنه در گروه ایگومنوره ۵۳/۷٪ (۱۰۹ نفر از ۲۰۳) در مقایسه با گروه نرمال ۴۰/۲٪ (۲۴۰ نفر از ۲۵۹۷) می باشد ($p<0.005$).^(۱۲)

بحث

در این مطالعه که بر روی ۸۰۰ دانش آموز دختر دبیرستانی شهر بابل انجام شد میانگین سن منارک ۱۳/۳۴+۳/۳۳ بوده که در مطالعه ای که در کرمانشاه توسط دکتر کشاورزی در سال ۷۸ انجام شده سن منارک ۱۳/۴۰+۰/۷۶ بوده است.^(۴) سن منارک در شیراز ۱۲/۹۱ سال و در مشهد ۱۳/۲ گزارش شده است^(۵). در مطالعه ای که توسط مونته و همکاران (۱۹۹۹) انجام شده متوجه شده است^(۶) که در مشهد ۱۳/۴ بوده است. اختلافات اندک، ناشی از تفاوت شرایط زندگی (آب و هوای تغذیه، سطح اجتماعی و فرهنگی) می باشد.^(۷)

در مطالعه وکمن و همکاران اکثر خانمها سیکلهای ۲۱-۳۵ روزه داشتند و فاصله بین سیکلها با سن در ارتباط بوده که در ۳۵-۴۰٪ سیکلها ۲۵-۲۸ روزه بوده است.^(۸) از آنجاییکه افراد مورد مطالعه ما دختران نوجوان در سالهای اول منارک بوده اند این نتیجه منطقی به نظر می رسد.

در این مطالعه ۲۵/۴٪ افراد سیکل های طولانی تر از ۳۵ روز داشتند. در مطالعه ای که ولمن و همکارانش انجام دادند، ۹/۰ از خانم های سیکل های بیش از ۳۵ روز داشتند.^(۸) از آنجا که افراد مورد مطالعه ما در سال های اول منارک به سر می برند، انتظار می رود که فراوانی ایگومنوره در آنها از میزان بالاتری برخوردار باشد اگرچه این مساله به تنها نمی تواند توجیه کننده شیوع بالای ایگومنوره در دختران دبیرستانی شهر بابل باشد و احتمالاً مشکلات زمینه ای دیگری را باید در این رابطه دخیل دانست از جمله (تغذیه، وجود بیماری زمینه ای، مسائل آندوکرینولوژی و ...).

منارک قابل توجیه نباید. بنابراین بررسی های دقیق تری را در رابطه با وجود بیماری زمینه ای احتمالی و کشف علت این گونه بی نظمی ها در این گروه سنی می طلبد تا بدین وسیله بتوان جلوی عوارض احتمالی ناشی از الیگومونوره از جمله مهم ترین آن، نازائی گرفته شود. همچنین عدم درمان منجر به افزایش خطر سرطان آندومتر و پستان می شود.

تقدیر و تشکر

بدینوسیله از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی بابل و اداره آموزش و پرورش و معلمین شهر بابل، تقدیر و تشکر می گردد.

در مطالعه ای که جاناتان و همکارانش (۲۰۰۲) بر روی ۱۰۰ خانم کمتر از ۳۵ سال با الیگومونوره انجام دادند سندروم پلی کیستیک (PCO) را در ۵۱٪ از آنها گزارش کردند(۱۲). با توجه به این(PCO) یکی از مهم ترین علت های ایجاد الیگومونوره می باشد، بررسی دقیق موارد الیگومونوره از جهت وجود یا عدم وجود PCO می تواند کمک زیادی جهت تشخیص و درمان به موقع بنماید. فراوانی نسبی الیگومونوره در دختران دبیرستانی شهر بابل از میزان نسبتاً بالائی (۲۵/۴٪) برخوردار بوده است. اگر چه در این گروه سنی که تقریباً در سال های اول منارک به سر می برند انتظار می رود که بی نظمی قاعده‌گی شایع تر باشد ولی با توجه به علائم همراه دیگری چون هیرسوتیسم، آکنه، چاقی و... که در میان افراد الیگومونوره شایع بوده است و خود در نتیجه اختلالات هورمونی و افزایش آندروژن ها ایجاد می گردد، بنظر می رسد این میزان بالا به تنها ای با توجه به سن

*****

References

1. Speroff L, Glass RH, Kase NG. Clinical gynecologic endocrinology and infertility, 6th ed, Baltimore, Lippincott Willims & Wilkins 1999; PP; 52–64.
2. James R, Philip J, et al. Danforth 's obstetrics and gynecology, 8 th ed, Lipinnocot, Williams & Wilkins 1999; pp: 601-2.
3. Keneth J, Ross S,et al. Kistnere's gynecology, Principles and practice, 7th ed, Modsy Year Book Inc 1999; pp 11-49.
4. کشاورزی ف، آزادبر م، بررسی سن شروع قاعدگی و ارتباط آن با قد، وزن، وضعیت اقتصادی ، اجتماعی مدارس راهنمائی شهر کرمانشاه، مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی کردستان، ۱۳۸۰. ص: ۲۲-۶.
5. Aiatollahi M, et al. Age at menarche and its associated factors, Iran, Jour Med Sci 1999 24:32.
6. جهانیان م. بررسی سن منارک و مسائل مربوط به آن در ده هزار نوجوان شهرستان مشهد، مجله دانشکده پزشکی دانشگاه مشهد .۱۳۶۸: ۲۹ و ۳۰: ۳۶.
7. Montero P, Bernis C, Loukid M, Hilali K, Baals A. Characteristics of menstrual cycles in moroccan girls: prevalence of dysfunctions and associated behaviours. Ann Hum Bio 1999; 26( ): 243–9.
8. Vollman RF. The menstrual cycle. In: Friedman E, ed. Major problems in obstetrics and gynecology, Philadelphia, WB Saunders 1977; 1-193.
9. Csermely T, Halvax L, Schmidt E, Zambok K, Vadon G, Szabo L. Occurrence of osteopenia among adolescent girls with oligoamenorrhea. Gynecol Endocrinol 2002; 16(2): 99–105.
10. Adams J, Polson DW, Franks S. Prevalence of polycyctic ovaries in women with an ovulation and idiopathic hirsutism . Br Med J (Clin Res Ed) 1986; 293 (6543): 355–9.
11. Hasianki S, Telang GH, Rose LI, Pollock JL, Miller JL. Testosterone concentrations and oligomenorrhea in women with acne. Int J Dermatol 1997; 36(11): 845–7.
12. Jonatan S, Berek F, Paoulo A. Novak 's gynecology, 12th ed. Williams & Wilkins 2002; pp:158–60.

* آدرس نویسنده مسئول: بابل، بیمارستان شهید یحیی نژاد، گروه زنان و زایمان، تلفن: ۰۱۱۱-۲۲۲۳۵۹۴-۷.